Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 19 september 2019*

”Dumpning – Import av vissa stumsvetsrördelar av rostfritt stål, även inte färdigbearbetade, med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan – Införande av slutgiltiga antidumpningstullar – Normalvärde – Justeringar – Uppenbart oriktig bedömning – Motiveringsskyldighet”

I mål T-228/17,

Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, Wenzhou (Kina), företrätt av advokaten S. Hirsbrunner,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky och E. Schmidt, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Europeiska unionens råd, företrätt av B. Driessen och H. Marcos Fraile, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/141 av den 26 januari 2017 om införande av slutliga antidumpningstullar på import av vissa stumsvetsrördelar av rostfritt stål, även inte färdigbearbetade, med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 22, 2017, s. 14),

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (referent) och I. Reine,

justitiesekreterare: handläggaren F. Oller,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 22 januari 2019,

följande

* Originalspråk: engelska.

Dom

I. Bakgrund till tvisten

1 Sökanden, Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, är ett bolag i Kina som tillverkar stumsvetsrördelar av rostfritt stål (nedan kallade rördelar) och exporterar dessa produkter till Europeiska unionen.

2 Med anledning av ett klagomål som ingavs den 14 september 2015 av branschorganisationen Defence Committee of the Stainless Steel Butt-Welding Fittings Industry of the European Union, offentliggjorde Europeiska kommissionen den 29 oktober 2015 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa stumsvetsrördelar av rostfritt stål, även inte färdigbearbetade, med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT C 357, 2015, s. 5), i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22) (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21)). Tribunalen erinrar om att handläggningsregler enligt fast rättspraxis i allmänhet anses vara tillämpliga vid tidpunkten för reglernas ikraftträdande (se dom av den 11 december 2012, Kommissionen/Spanien, C-610/10, EU:C:2012:781, punkt 45 och där angiven rättspraxis). Däremot ska materiella bestämmelser inte anses avse förhållanden som har uppstått innan bestämmelserna trädde i kraft om det inte tydligt följer av bestämmelsernas ordalydelse, ändamål eller systematik att de ska ha en sådan verkan (dom av den 12 november 1981, Meridionale Industria Salumi m.fl., 212/80–217/80, EU:C:1981:270, punkt 9, och dom av den 11 december 2008, kommissionen/Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, punkt 44). Nedan hänvisas således till förordning nr 1225/2009 när det gäller de materiella reglerna och, när det gäller handläggningsreglerna, till förordning nr 1225/2009 eller förordning 2016/1036, beroende på dagen för avslutandet av förfarandet i fråga.

3 Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 oktober 2014–30 september 2015 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av den relevanta utvecklingen för fastställandet av skadan omfattade perioden 1 januari 2012–30 september 2015 (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

4 Kinas handelskammare för importörer och exportörer av metall, mineraler och kemikalier (nedan kallad CCCMC) företrädde vissa kinesiska tillverkare av rördelar under förfarandet vid kommissionen.

5 En kontroll ägde rum i sökandens lokaler i enlighet med artikel 16 i förordning nr 1225/2009 (ersatt av artikel 16 i förordning 2016/1036).

6 Sökanden ingav inte någon ansökan enligt artikel 2.7 b i förordning nr 1225/2009 (ersatt av artikel 2.7 b i förordning 2016/1036) om att få betraktas som ett bolag som verkar under marknadsmässiga förhållanden.

7 Den 25 juli 2016 inkom CCCMC med synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter och begärde att kommissionen skulle lämna ut alla uppgifter beträffande unionsindustrin som den förfogat över under det preliminära skedet.

8 Den 27 oktober 2016 översände kommissionen sitt slutliga utlämnande av uppgifter och fastställde fristen för att inkomma med synpunkter till den 16 november 2016. I detta utlämnande av uppgifter angav kommissionen att Taiwan skulle användas som jämförbart land för fastställandet av normalvärdet beträffande de exporterande tillverkarna från Folkrepubliken Kina.

9 Den 16 november 2016 inkom CCCMC och sökanden med synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Sökanden har gjort gällande att den tidsfrist som fastställdes för inkommande med synpunkter var otillräcklig, med hänsyn till vikten av vissa av de uppgifter som sökanden fick ta del av för första gången i det slutliga utlämnandet av uppgifter. CCCMC begärde att bli hörd av kommissionen. Kommissionen föreslog ett datum för det muntliga hörandet som CCCMC ansåg låg för nära i tiden med tanke på de formaliteter som krävdes för att de berörda personerna i Bryssel (Belgien) skulle kunna komma, vilket innebar att det muntliga hörandet inte hölls.

10 Efter att ha mottagit synpunkter från vissa parter i förfarandet överlämnade kommissionen den 25 november 2016 sitt reviderade slutliga utlämnande av uppgifter, vilket innehöll ytterligare upplysningar och information, och vari den 29 november 2016 angavs som frist för att inkomma med synpunkter. CCCMC begärde att denna frist skulle förlängas. Begäran avslogs och CCCMC lämnade synpunkter inom fristen.

11 Den 26 januari 2017 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2017/141 om införande av slutliga antidumpningstullar på import av vissa stumsvetsrördelar av rostfritt stål, även inte färdigbearbetade, med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 22, 2017, s. 14) (nedan kallad den angripna förordningen).

12 Enligt artikel 1 i den angripna förordningen fastställs antidumpningstullsatsen vad gäller sökanden till 48,9 procent.

II. Förfarandet och parternas yrkanden

13 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 19 april 2017.

14 Mot bakgrund av sökandens begäran, i enlighet med artikel 66 i tribunalens rättegångsregler, genom handlingar av den 27 april respektive den 13 oktober 2017, ska namnen på vissa tillverkare som samarbetade under det aktuella förfarandet vid kommissionen utelämnas i förevarande dom, liksom en bevisuppgift som sökanden har inkommit med.

15 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 21 juni 2017 ansökte Europeiska unionens råd om att få intervenera i målet till stöd för kommissionens yrkanden, endast med avseende på sökandens femte grund.

16 Genom beslut av tribunalen den 27 juli 2017 tilläts rådet att intervenera i målet.

17 Den 6 november 2018 beslutade tribunalen (fjärde avdelningen), på förslag av referenten, att inleda den muntliga delen av förfarandet. Som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna anmodade tribunalen sökanden att förete bevisning för att den hade företrätts av CCCMC vid kommissionen. Sökanden efterkom tribunalens anmodan inom den angivna fristen.

18 Till bemötande av de argument som sökanden framförde och den bevisning som denna företedde som svar på den ovan i punkt 17 nämnda åtgärden för processledning, lade kommissionen vid förhandlingen fram bevisning till styrkande av att sökanden inte hade företrätts av CCCMC vid kommissionen.

19 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara den angripna förordningen i den del den berör sökanden, och

– förplikta kommissionen och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

20 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– avvisa talan,

– i andra hand ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

21 Rådet har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

22 Det ska noteras att kommissionen, som svar på en fråga från tribunalen vid förhandlingen, har förklarat att den drar tillbaka yrkandet om avvisning av talan.

23 Sökanden har åberopat fem grunder till stöd för sin talan. Som första grund har det gjorts gällande att kommissionen, när den fastställde att utbytbarhet förelåg, gjorde en uppenbart oriktig bedömning, visade prov på bristande opartiskhet vid bevisvärderingen, ålade sökanden en för tung bevisbörda, åsidosatte sökandens rätt att yttra sig samt lämnade en otillräcklig motivering. Sökanden har som andra grund gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning och lämnade en otillräcklig motivering i fråga om justeringen av normalvärdet. Den tredje grunden avser en uppenbart oriktig bedömning och maktmissbruk från kommissionens sida vad gäller fastställandet av skadeundersökningsperioden. Såvitt avser den fjärde grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen åsidosatte principerna om god förvaltningssed och insyn, liksom rätten till försvar. Som femte grund har det gjorts gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den tillämpade de regler som gäller för länder utan marknadsekonomi. För konsekvensens skull kommer tribunalen pröva den femte grunden före den andra grunden. Frågan huruvida det var rättsstridigt av kommissionen att använda sig av den metod för beräkning av normalvärdet som är avsatt för länder utan marknadsekonomi bör nämligen behandlas före den fråga som rests genom den andra grunden, vilken gäller kommissionens beslut att inte använda uppgifter från den kinesiska marknaden för att beräkna detta normalvärde.

A. Prövning i sak

1. Den första grunden: Kommissionens uppenbart oriktiga bedömning, bristande opartiskhet vid bevisvärderingen, åläggande av en för tung bevisbörda på sökanden, åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig och otillräckliga motivering i fråga om utbytbarheten mellan rördelar som tillverkats i enlighet med standarderna ASME/ANSI och EN/DIN

24 Inom ramen för den första grunden ska först den andra invändningen prövas, avseende åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig, varefter det ska göras en gemensam prövning av den första, den tredje och den fjärde invändningen varigenom sökanden har gjort gällande att kommissionen begick ett uppenbart fel, brast i opartiskhet vid bevisvärderingen samt ålade sökanden en för tung bevisbörda. Till sist prövas den femte invändningen, avseende bristande motivering.

a) Föremålet för den första grunden

25 Det framgår av skäl 47 i den angripna förordningen att undersökningen i fråga omfattade ”oflänsade stumsvetsrördelar av austenitiskt rostfritt stål, motsvarande AISI-typerna 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 och 321H och deras motsvarigheter i andra standarder, med en utvändig diameter av högst 406,4 mm och med en väggtjocklek av högst 16 mm, med en ytjämnhet på minst 0,8 mikrometer, även inte färdigbearbetade, med ursprung i Kina och Taiwan” och att ”[p]rodukten klassificeras enligt KN-nummer ex 7307 23 10 och ex 7307 23 90”. Det framgår av skäl 48 i den angripna förordningen att ”[d]en berörda produkten [huvudsakligen] tillverkas … genom att skära och forma rördelar”, att den ”används för att foga samman rör” och att den ”förekommer i flera olika utföranden”, nämligen ”som knärör, förminskningsrör, T-rör och gavlar”.

26 Sökandens argumentation inom ramen för den första grunden kan delas in i fem invändningar. Den första invändningen rör det uppenbara fel som kommissionen ska ha begått genom att slå fast att rördelar som tillverkats i enlighet med standarden ASME/ANSI är utbytbara mot rördelar som tillverkats i enlighet med standarden EN/DIN. Den andra invändningen rör kommissionens åsidosättande av sökandens rätt till försvar, med avseende på de synpunkter som sökanden hade önskat framföra under antidumpningsförfarandet gällande utbytbarheten mellan rördelar som tillverkats i enlighet med de två ovannämnda standarderna. Den tredje invändningen rör kommissionens bristande opartiskhet vid värderingen av den bevisning som rörde utbytbarheten mellan delar som tillverkats i enlighet med de två ovannämnda standarderna. Den fjärde invändningen avser den alltför tunga bevisbörda angående utbytbarheten som kommissionen ålade sökanden. Den femte invändningen avser kommissionens otillräckliga motivering till fastställandet av att utbytbarhet förelåg mellan dessa rördelar.

27 Som svar på argument som framförts i svaromålet har sökanden, i sin replik, klargjort att den genom sin första grund inte har avsett att ifrågasätta definitionen av den aktuella produkten i skälen 47 och 48 i den angripna förordningen. Sökanden har angett att den första grunden avser giltigheten av den bedömning som kommissionen gjorde av verkningarna av dumpningen av produkterna i unionen i syfte att fastställa skadan och orsakssambandet. Invändningarna om kommissionens uppenbart oriktiga bedömning, dess bristande opartiskhet vid bevisvärderingen, dess åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig och dess otillräckliga motivering till varför den slog fast att produkterna var utbytbara, har enligt sökanden att göra med riktigheten av kommissionens tillvägagångssätt när den, i syfte att fastställa skadan och orsakssambandet, bedömde den dumpade importens inverkan på unionsindustrin. Sökanden har hävdat att unionstillverkarna nästan uteslutande tillverkar rördelar i enlighet med standarden EN/DIN och att de kinesiska tillverkarna nästan uteslutande tillverkar rördelar i enlighet med standarden ASME/ANSI. Eftersom de rördelar som importeras från Kina, som motsvarar standarden ASME/ANSI, inte i någon väsentlig mening är utbytbara mot produkter som motsvarar standarden EN/DIN, huvudsakligen framställda av tillverkare i unionen, kunde inte kommissionen på ett objektivt och välunderbyggt sätt dra slutsatsen att importen orsakar väsentlig skada för unionsindustrin.

28 I sitt svar på en fråga från tribunalen vid förhandlingen anförde kommissionen att det argument som återges ovan i punkt 27 ska betraktas som en ny grund, eftersom sökanden inte i samband med redogörelsen för sin första grund i ansökan hade ifrågasatt kommissionens bedömning av skadan.

29 Det ska i detta avseende framhållas att det resonemang som det hänvisas till ovan i punkt 27 utgör en vidareutveckling av sökandens argument i ansökan, och att det har framförts som svar på argument från kommissionen i svaromålet avseende de krav som åvilar den vad gäller definitionen av den berörda produkten. I ansökan kritiserade sökanden nämligen kommissionen för dess bedömning att de två standarderna EN/DIN och ASME/ANSI är utbytbara. Sökanden klargjorde i sin replik att den med detta argument kritiserade kommissionens bedömning av skadan. Denna vidareutveckling ska således inte betraktas som en ny grund.

b) Den andra invändningen: Åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig över fastställandet av de två standardernas utbytbarhet

30 I sin andra invändning har sökanden gjort gällande att kommissionen åsidosatte sökandens rätt till försvar genom att först vid utlämnandet av kompletterande uppgifter, den 25 november 2016, ha beaktat CCCMC:s synpunkter om att utbytbarhet inte föreligger, men inte under de tidigare skedena i förfarandet. Sökanden har tillagt att kommissionen satte en frist på två och en halv arbetsdagar för inkommande med synpunkter på det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter, och att denna korta frist omöjliggjorde framläggandet av utförliga synpunkter beträffande de kompletterande uppgifterna. Sökanden har gjort gällande att även om artikel 20.5 i förordning 2016/1036 medger att en kortare tidsfrist än tio dagar fastställs för inkommande med synpunkter, borde kommissionen ha satt en längre tidsfrist. Sökanden har dessutom gjort gällande att det muntliga hörandet av klaganden ägde rum dagen efter det att den tidsfrist som kommissionen hade fastställt för inkommande med synpunkter på det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter av den 25 november 2016 löpte ut. I detta avseende har sökanden uppgett att CCCMC begärde en förlängning av fristen för att svara på det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter, och att kommissionen avslog denna begäran. Sökanden anser att den därvid utsattes för diskriminerande behandling, eftersom sökanden företräddes av CCCMC under förfarandet vid kommissionen.

31 Kommissionen har understrukit att det var CCCMC som var part i det aktuella förfarandet vid kommissionen och inte sökanden själv. Kommissionen anser således inte att sökanden kan göra gällande att dess rätt till försvar åsidosattes. Kommissionen har i detta avseende erinrat om att det följer av tribunalens fasta praxis att åsidosättande av en subjektiv rättighet inte kan göras gällande av tredje man, utan endast av den som anser sig ha fått sina egna rättigheter åsidosatta (dom av den 1 juli 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/kommissionen, T-62/08, EU:T:2010:268, punkt 186, dom av den 26 oktober 2010, CNOP och CCG/kommissionen, T-23/09, EU:T:2010:452, punkt 45, och dom av den 12 maj 2011, Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'agglomération du Douaisis/kommissionen, T-267/08 och T-279/08, EU:T:2011:209, punkt 77).

32 Som svar på tribunalens fråga inom ramen för den åtgärd för processledning som nämnts i punkt 17 ovan, har sökanden lagt fram argument och bevisning till styrkande av att den företräddes av CCCMC i förfarandet inför kommissionen.

33 Sökanden har framhållit att CCCMC i sina preliminära synpunkter till kommissionen angav att den företrädde vissa exporterande tillverkare av den aktuella produkten. Sökanden har även påpekat att CCCMC vid kommissionen företedde konfidentiella uppgifter rörande sökanden som CCCMC inte hade kunnat få tillgång till utan dess medgivande. Vid tribunalen har sökanden dessutom företett ett meddelande som skickades den 28 oktober 2015 av CCCMC till samtliga företag som berördes av inledandet av ett antidumpningsförfarande beträffande svetsade rör av rostfritt stål med ursprung i Kina. Även om det inte är fastlagt vilka företag som stod som mottagare av meddelandet, följer det av detsamma att CCCMC underrättade ”samtliga företag som berördes” av inledandet av ett antidumpningsförfarande om att tre företag, däribland sökanden, hade angett att de var villiga att delta i antidumpningsförfarandet och hade utsett en advokatbyrå att företräda dem vid kommissionen. Det framgår även av detta meddelande att vart och ett av företagen måste sluta separata avtal om företrädande med advokatbyrån.

34 Det ska i detta avseende påpekas att CCCMC i sina preliminära synpunkter inte specificerade vilka företag den företrädde. Vidare har sökanden inte angett vilka konfidentiella upplysningar om sökanden som företeddes av CCCMC. Det ska också noteras att det i CCCMC:s meddelande av den 28 oktober 2015 inte anges att CCCMC hade beslutat att själv företräda vissa företag vid kommissionen, utan att tre företag hade beslutat att delta i antidumpningsförfarandet och låta sig företrädas vid kommissionen av en viss angiven advokatbyrå. Det framgår således inte av detta meddelande att CCCMC skulle agera för de tre företagens räkning i förfarandet vid kommissionen. Denna handling bevisar därför inte att CCCMC företrädde sökanden under det aktuella förfarandet.

35 Dessutom lade kommissionen, såsom påpekats i punkt 18 ovan, till bemötande av sökandes argument och bevisning, fram argument och handlingar till styrkande av att sökanden inte hade företrätts av CCCMC vid kommissionen. För det första företedde kommissionen ett utdrag ur det frågeformulär i antidumpningsundersökningen som den hade skickat till sökanden, i vilket sökanden ombads svara på om den var medlem i CCCMC. Sökanden svarade emellertid att den var medlem i Wenzhou Pipe Fittings Association. Kommissionen har gjort gällande att det av detta svar framgår att sökanden inte är medlem i CCCMC. Kommissionen har för det andra företett den fullmakt att agera för CCCMC:s räkning vid kommissionen som CCCMC hade gett till en advokat. Kommissionen har påpekat att endast CCCMC nämns i denna fullmakt och att den inte kan anses utgöra bevis för företrädande av sökanden.

36 Det följer av det ovanstående att sökanden, såsom kommissionen anfört, inte har visat att CCCMC agerade för sökandens räkning vid kommissionen under det nu aktuella förfarandet. Sökanden kan således inte vid tribunalen åberopa CCCMC:s rätt till försvar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/kommissionen T-62/08, EU:T:2010:268, punkt 186, dom av den 26 oktober 2010, CNOP och CCG/kommissionen, T-23/09, EU:T:2010:452, punkt 45, och dom av den 12 maj 2011, Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'agglomération du Douaisis/kommissionen, T-267/08 och T-279/08, EU:T:2011:209, punkt 77).

37 Däremot har sökanden rätt att kräva iakttagande av sin rätt att yttra sig i anledning av det egna deltagandet i det administrativa förfarandet. Sökanden har i huvudsak kritiserat kommissionen för att den först vid tidpunkten för det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter angav sina slutsatser beträffande de båda standardtypernas utbytbarhet, och för att den inte gav sökanden mer än två arbetsdagar för att sammanställa sina synpunkter.

38 Det ska härvidlag påpekas att sökanden varken framställde några synpunkter på det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter eller begärde en förlängning av fristen för framställande av dessa synpunkter. Såväl synpunkterna som begäran om förlängning som sökanden hänvisat till vid tribunalen framställdes av CCCMC, och sökanden har inte, som framgår av punkt 36 ovan, kunnat visa att denna sammanslutning agerade å sökandens vägnar.

39 Det ska även noteras att tidsfristen för att inkomma med synpunkter fastställdes av kommissionen i enlighet med förordning 2016/1036, vilken var i kraft vid tidpunkten för det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter, den 25 november 2016. I artikel 20.5 i denna förordning anges att för lämnande av uppgifter ”[får] [e]n kortare tidsfrist [än tio dagar] fastställas om ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter måste ske”. Då kommissionen gav sökanden möjlighet att inkomma med synpunkter till och med 29 november 2016 åsidosatte den inte bestämmelserna som reglerar under vilka villkor parterna kan yttra sig över ett reviderat slutligt utlämnande av uppgifter.

40 Slutligen har sökanden inte visat att den saknat tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sin ståndpunkt angående de nya uppgifter som det reviderade slutliga utelämnandet av uppgifter innehöll.

41 Mot denna bakgrund kan det konstateras att sökandens rätt att yttra sig inte åsidosattes.

42 Sökandens andra invändning kan följaktligen inte godtas, eftersom den inte kan prövas i sak och är ogrundad.

c) Den första, den tredje och den fjärde invändningen: Ett uppenbart fel, bristande opartiskhet vid bevisvärderingen och en för tung bevisbörda på sökanden med avseende på utbytbarheten mellan rördelar som tillverkats i enlighet med standarderna ASME/ANSI och EN/DI

1) Huruvida vissa bilagor till repliken kan beaktas

43 Sökanden har bifogat flera bilagor till repliken till stöd för sitt resonemang att rördelar som tillverkats i enlighet med standarderna ASME/ANSI och EN/DIN kräver olika värmebehandlingar, vilket enligt sökanden stöder uppfattningen att rördelar som tillverkats i enlighet med dessa standarder inte är utbytbara.

44 I repliken, och därefter som svar på en fråga från tribunalen vid förhandlingen, har sökanden angett att dessa bilagor har företetts i samband med repliken i syfte att besvara vissa argument som kommissionen framförde i sitt svaromål.

45 Det ska härvidlag erinras om att preklusionsregeln i artikel 85.1 i rättegångsreglerna inte rör motbevisning och utvidgning av tidigare åberopad bevisning till följd av motpartens motbevisning (dom av den 13 december 2018, Post Bank Iran/rådet, T-559/15, EU:T:2018:948, punkt 75).

46 Vad gäller förevarande mål tog sökanden i sin ansökan upp frågan om värmebehandlingen av de olika rördelarna, vilken beror på om dessa är tillverkade i enlighet med standarden ASME/ANSI eller i enlighet med standarden EN/DIN. Kommissionen lade inte fram någon motbevisning i detta avseende i svaromålet. I det resonemang som kommissionen för i svaromålet bestrider den dessutom inte heller att standarderna ASME/ANSI och EN/DIN innebär skillnader i värmebehandling, men tonar ned den praktiska betydelsen av denna fråga.

47 Mot bakgrund av det ovanstående måste det anses att bilagorna C.3, C.4 och C.5 till repliken helt enkelt har getts in som stöd för ett argument som redan har framställts av sökanden i ansökan, och att dessa bilagor inte har till syfte att vederlägga någon motbevisning i svaromålet från kommissionen, eller ens något däri framfört motargument. Tribunalen konstaterar dessutom att sökanden varken i sina inlagor eller vid förhandlingen har preciserat vilka av kommissionens argument som bilagorna avsåg att bemöta.

48 Eftersom sökanden inte har lämnat någon annan motivering till att den i samband med repliken inkom med bilagorna C.3, C.4 och C.5, ska dessa bilagor anses vara för sent inkomna och ogrundade. De ska därför avvisas som otillåten bevisning.

2) Huruvida sökandens argument beträffande skäl 54 i den angripna förordningen kan prövas i sak

49 Inom ramen för den första grunden har sökanden ifrågasatt skäl 54 i den angripna förordningen, i vilket det anges att ”en undersökning och en utfrågning med den unionstillverkare som även har ingått ett avtal om passiv förädling dessutom [har] visat att de fysiska, tekniska och kemiska egenskaperna hos produkter som har godkänts enligt standarderna EN/DIN och ASME/ANSI är jämförbara”. Sökanden har understrukit att uttalandena av den unionstillverkare som nämns i detta skäl inte rörde utbytbarheten mellan de två standarderna, och att denna tillverkare från och med den 27 januari 2017 inte längre var villig att samarbeta, vilket innebär att de uppgifter som denne lämnade inte har bekräftats. Sökanden har framhållit att det däremot gjordes en kontroll på plats av de uppgifter som lämnades av den unionstillverkare som intygade att det inte förelåg utbytbarhet.

50 Kommissionen har i detta avseende gjort gällande att sökandens argument beträffande den importör som förklarade att utbytbarhet inte förelåg, ska betraktas som ”otillåtna”, eftersom de inte togs upp av sökanden i ansökan, utan bara i bilagorna.

51 Kommissionen har påpekat att det följer av domstolens praxis att sökanden inte enbart kan hänvisa till bilagor när den för fram argument inför tribunalen, utan att dessa argument måste finnas återgivna i själva ansökan (dom av den 11 september 2014, MasterCard m.fl./kommissionen, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkterna 40 och 41, och beslut av den 14 april 2016, Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:270, punkt 14). Det är riktigt att det av rättspraxis framgår att en generell hänvisning till andra handlingar, även om dessa handlingar bifogas ansökan, inte kan kompensera att sådana väsentliga delar av den rättsliga argumenteringen som enligt artikel 76 i rättegångsreglerna ska återfinnas i själva ansökan saknas (se beslut av den 14 april 2016, Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:270, punkt 14 och där angiven rättspraxis). Det kan emellertid i förevarande mål konstateras att de väsentliga delarna av sökandens argument avseende uttalandena av den europeiske importör som förklarade att utbytbarhet mellan de två standarderna inte förelåg, återfinns i punkt 37 i ansökan. Dessa argument kan därför tas upp till sakprövning.

3) Prövning i sak av den första, den tredje och den fjärde invändningen

52 Inom ramen för sin första invändning har sökanden gjort gällande att kommissionen begick ett uppenbart fel när den slog fast att de rördelar som tillverkats i enlighet med standarden ASME/ANSI och de rördelar som tillverkats i enlighet med standarden EN/DIN är utbytbara på unionsmarknaden. Kommissionen tog enligt sökanden inte tillräcklig hänsyn till samtliga relevanta omständigheter, och utvärderade inte heller uppgifterna i akten med den omsorg som krävdes.

53 Kommissionen har tillbakavisat sökandens argument.

54 Tribunalen konstaterar härvidlag att denna invändning saknar stöd i de faktiska omständigheterna. Det följer nämligen av skäl 52 i den angripna förordningen att en del parter, efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, vid kommissionen gjorde gällande att de rördelar som tillverkats i enlighet med standarden ASME/ANSI och de som tillverkats i enlighet med standarden EN/DIN inte är tekniskt utbytbara, eller att produkter som tillverkats enligt standarden EN/DIN inte bör ingå i definitionen av den berörda produkten. Efter att ha noterat detta konstaterade kommissionen, i skälen 53–58 i den angripna förordningen, att både unionsindustrin och de kinesiska tillverkarna tillverkar rördelar enligt båda typerna av standarder, att de fysiska, tekniska och kemiska egenskaperna hos delar som tillverkas enligt dessa standarder är jämförbara – även om det kan finnas vissa skillnader – och, slutligen, att standarderna konkurrerar med varandra när valet av standard görs, och även efter valet av standard om standarderna överlappar helt.

55 Däremot framgår det inte på något sätt av den angripna förordningen att kommissionen ansåg att rördelar som tillverkas enligt de två olika standarderna var utbytbara. Kommissionen konstaterade bara att det ofta finns betydande likheter mellan rördelar som tillverkats i enlighet med de två standarderna, och att dessa standarder konkurrerar med varandra, vilket inte motiverade att man skulle undanta en av dessa standarder från definitionen av produkten i fråga.

56 Härav följer att sökandens första invändning inom ramen för den första grunden ska underkännas.

57 För det fall det finns skäl att tolka ovannämnda invändning från sökanden på så sätt att den inte avser utbytbarhet i strikt mening, utan riktar sig mot kommissionens konstaterande att de rördelar som tillverkats i enlighet med de två standarderna är likadana eller jämförbara, och konkurrerar med varandra, anför tribunalen för fullständighetens skull följande.

58 För det första har sökanden gjort gällande att unionstillverkarna nästan enbart levererar rördelar som motsvarar standarden EN/DIN och att de kinesiska tillverkarna nästan enbart levererar rördelar som motsvarar standarden ASME/ANSI.

59 För det andra har sökanden framhållit att en icke närstående importör som samarbetade i kommissionens antidumpningsundersökning lämnade uppgifter till kommissionen om att det inte förelåg utbytbarhet mellan standarderna ASME/ANSI och EN/DIN. Sökanden har angett att denne importör tycks ha underbyggt sitt uttalande genom att förete kopior på beställningar av rördelar som importören hade levererat till en av de klagande unionstillverkarna. Sökanden har företett dessa uppgifter vid tribunalen.

60 Sökanden har för det tredje ifrågasatt skäl 55 i den angripna förordningen, i vilket det anges att de två standarderna konkurrerar med varandra. Detta motsägs enligt sökanden av bevisning som företeddes vid kommissionen och kontrollerades. Med avseende på konstaterandet i detta skäl att ”[d]et stämmer … att vissa projektspecifikationer kräver att antingen EN/DIN eller ASME/ANSI används”, har sökanden anfört att om standarderna var utbytbara skulle inte någon distinktion göras i projekten. Sökanden har även bestritt skäl 54 i den angripna förordningen och därvid påpekat att uttalandena från den unionstillverkare som det hänvisas till i detta skäl inte avsåg utbytbarheten mellan de två standarderna, och att denna tillverkare från och med den 27 januari 2017 inte längre var villig att samarbeta, vilket betyder att de uppgifter som denna tillverkare lämnade inte verifierades. Sökanden har framhållit att det däremot gjordes en kontroll på plats av de uppgifter som lämnades av den unionstillverkare som intygade att det inte förelåg utbytbarhet.

61 För det fjärde, när det gäller skäl 57 i den angripna förordningen, enligt vilket ”kommissionen inte har mottagit några bevis för att den likadana produkten och den berörda produkten inte konkurrerar med varandra, trots att den särskilt begärde att den samarbetsvilliga importören skulle lägga fram sådana bevis”, har sökanden hävdat att den enda samarbetsvilliga importören inkom med bevis och skriftliga uppgifter till styrkande av att det inte förelåg någon konkurrens. Sökanden har gjort gällande att det framgår av skäl 39 i den angripna förordningen att importören samarbetade och lade fram kompletterande bevisning gällande utbytbarheten.

62 Vad för det femte gäller skäl 59 i den angripna förordningen, i vilket det anges att ”sedan kompletterande uppgifter lämnats ut bekräftade flera berörda parter, däribland en icke-närstående importör, ovanstående undersökningsresultat” och att ”[d]essa berörda parter upprepade att standarderna ASME/ANSI och EN/DIN i stor utsträckning [var] utbytbara, och att ”[e]n berörd part [dessutom] uppgav … att unionens rördelsleverantörer [levererade] produkter som [var] certifierade enligt båda standarderna och [att] vilken tillverkare som helst som [tillverkade] den berörda produkten [också kunde] … få en sådan dubbel certifiering samt att ”[d]enna berörda part [dessutom] uppgav … att en majoritet av handlarnas lager av den berörda produkten och den likadana produkten [var] dubbelt certifierade”, har sökanden anfört att samtliga dessa uttalanden motsägs av bevisning. Enligt sökanden bekräftade den enda icke-närstående importören som inkom med uppgifter till kommissionen att utbytbarhet inte förelåg.

63 För det sjätte har sökanden, med avseende på skäl 40 i den angripna förordningen, anfört att ”tillförlitliga källor och experter” har dementerat att det förekommer att produkter är certifierade enligt båda de aktuella standarderna. Avsaknaden av dubbel certifiering förklaras enligt sökanden särskilt av den omständigheten att rördelar som tillverkas i enlighet med standarden ASME/ANSI alltid värmebehandlas för att göra dem korrosionsbeständiga. Dessa rördelar föredras därför i stor utsträckning i fabriker och andra applikationer där rören och rördelarna utsätts för väder och vind, eftersom standarden EN/DIN inte föreskriver denna värmebehandling.

64 Sökanden har för det sjunde gjort gällande att avsaknaden av utbytbarhet och dubbel certifiering enligt de båda standarderna dessutom förklaras av att även om de yttre måtten kan vara lika eller identiska, är ytterhöljet tjockare på de rördelar som svarar mot standarden ASME/ANSI, varför rördelar som motsvarar denna standard är att föredra för sådana högtrycksapplikationer som används i ett stort antal industrier i Europa.

65 Tribunalen erinrar härvidlag om att det följer av fast rättspraxis att fastställande av huruvida unionsindustrin vållats skada förutsätter en bedömning av komplicerade ekonomiska situationer, varför institutionerna har getts ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Domstolsprövningen av en sådan bedömning är begränsad till en kontroll av att reglerna för handläggning och motivering har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart felaktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se dom av den 19 december 2013, Transnational Company ”Kazchrome” och ENRC Marketing/rådet, C-10/12 P, ej publicerad, EU:C:2013:865, punkt 22 och där angiven rättspraxis).

66 Det ska hållas i minnet att det är sökanden som har bevisbördan för att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den slog fast att rördelar som tillverkats i enlighet med den ena eller andra standarden var likadana och konkurrerade med varandra (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 9 september 2010, Carpent Languages/kommissionen, T-582/08, ej publicerad, EU:T:2010:379, punkt 57, och dom av den 17 januari 2017, Cofely Solelec m.fl./parlamentet T-419/15, ej publicerad, EU:T:2017:8, punkt 96).

67 Det måste således i förevarande fall fastställas huruvida sökanden har lagt fram bevisning som styrker att kommissionen begick det uppenbara fel som sökanden hävdat.

68 Tribunalen konstaterar för det första att sökanden inte på något sätt har styrkt sitt påstående att unionstillverkarna nästan uteslutande tillverkar rördelar i enlighet med standarden EN/DIN och att de kinesiska tillverkarna nästan uteslutande tillverkar rördelar i enlighet med standarden ASME/ANSI. Under alla omständigheter ska det noteras att sökanden, genom att använda uttrycket ”nästan uteslutande”, inte har uteslutit att de kinesiska tillverkarna och unionsindustrin i viss mån tillverkar rördelar enligt de båda standarderna.

69 För det andra har sökanden, konstaterar tribunalen att sökanden, till stöd för sin ståndpunkt att rördelar som tillverkats i enlighet med de två standarderna inte är utbytbara, gett in de synpunkter som lämnades in till kommissionen av två europeiska importörer till tribunalen. Dessa synpunkter återfinns i e-postmeddelanden som sänts till kommissionen av två tillverkare i unionen. I dessa e-postmeddelanden förklarar tillverkarna de skillnader som föreligger mellan rördelarna beroende på vilken av de två standarderna de tillverkats i enlighet med, och intygar att det inte föreligger utbytbarhet och konkurrens mellan rördelar som tillverkats i enlighet med standarden EN/DIN och de som tillverkats i enlighet med standarden ASME/ANSI. Sökanden har inte lagt fram någon annan bevisning som stöder påståendena i dessa e-postmeddelanden.

70 Det kan konstateras att dessa e-postmeddelanden inte bevisar att unionstillverkarna och de kinesiska tillverkarna tillverkar produkter nästan uteslutande i enlighet med standarden EN/DIN respektive standarden ASME/ANSI. Dessa e-postmeddelanden visar inte heller att rördelar tillverkade i enlighet med dessa två standarder inte konkurrerar med varandra eller att det inte förekommer att en produkt är dubbelt certifierad enligt båda standarderna. Rena påståenden som inte styrkts av bevisning kan nämligen inte anses visa att kommissionen gjorde sig skyldig till det uppenbara fel som sökanden har gjort gällande.

71 Talan ska således inte under några omständigheter vinna bifall såvitt avser den första invändningen.

72 Inom ramen för sin tredje invändning har sökanden för det första bestritt skäl 54 i den angripna förordningen, i vilket det anges att ”en undersökning och en utfrågning med den unionstillverkare som även har ingått ett avtal om passiv förädling [har] dessutom visat att de fysiska, tekniska och kemiska egenskaperna hos produkter som har godkänts enligt standarderna EN/DIN och ASME/ANSI är jämförbara”. Sökanden anser att de uttalanden av unionstillverkaren som det hänvisas till i detta skäl inte rör utbytbarheten mellan de två standarderna, och att denna tillverkare från och med den

27 januari 2017 inte längre var villig att samarbeta, vilket innebär att de uppgifter som denne lämnade inte verifierades. Sökanden har emellertid understrukit att uppgifterna från den unionstillverkare som vitsordade att det inte förelåg utbytbarhet kontrollerades och verifierades på plats.

73 Sökanden har för det andra, inom ramen för den tredje invändningen, ifrågasatt skäl 57 i den angripna förordningen, i vilket det anges att ”kommissionen inte har mottagit några bevis för att den likadana produkten och den berörda produkten inte konkurrerar med varandra, trots att den särskilt begärde att den samarbetsvilliga importören skulle lägga fram sådana bevis”. Sökanden har anfört att den enda samarbetsvilliga importören inkom med bevis och skriftliga uppgifter till styrkande av att det inte förelåg någon konkurrens. Sökanden har hänvisat till skäl 39 i den angripna förordningen, i vilket det anges att det, efter det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter av den 25 november 2016, ”mottogs synpunkter från två kinesiska exporterande tillverkare, CCCMC, klaganden och tre unionsimportörer”, och gjort gällande att det i detta skäl framgår att importören samarbetade och lade fram kompletterande bevisning gällande utbytbarheten.

74 Det kan i detta avseende konstateras att den kritik som sökanden framfört inte stöder påståendet att kommissionen visade prov på bristande opartiskhet vid bevisvärderingen. Utfrågningen med unionstillverkaren som nämns i skäl 54 i den angripna förordningen rörde nämligen utbytbarheten. Dessutom ska det framhållas att kommissionen inte angav att den inte hade mottagit synpunkter eller bevisning som syftade till att styrka påståendet att utbytbarhet inte förelåg, utan att den blott konstaterade att de synpunkter och bevis som den mottagit i detta avseende inte styrkte den påstådda avsaknaden av likhet mellan de två standarderna.

75 Talan ska således inte vinna bifall såvitt avser den tredje invändningen.

76 Inom ramen för sin fjärde invändning har sökanden gjort gällande att påståendet i skäl 57 i den angripna förordningen, enligt vilket importören inte företedde negativ bevisning, innebär att en orimlig bevisbörda lades på parterna.

77 Det ska understrykas att skäl 57 i den angripna förordningen, såsom kommissionen har anfört, varken syftar på CCCMC eller sökanden, utan på en ”europeisk importör som samarbetade i utredningen”. Tribunalen kan därför inte anse att en hänvisning som kommissionen gjort till en tredje mans handlande i samband med insamlandet av bevis innebär att sökanden åläggs någon som helst bevisbörda.

78 Den fjärde invändningen ska således lämnas utan bifall.

d) Den femte invändningen: Otillräcklig motivering vad gäller fastställandet av utbytbarheten mellan standarderna EN/DIN och ASME/ANSI

79 I rubriken till sin första grund har sökanden gjort gällande att kommissionen lämnade en otillräcklig motivering till fastställandet av utbytbarheten.

80 Det räcker härvidlag med att konstatera att skälen 52–60, 73 och 74 i den angripna förordningen, i vilka kommissionen angav skälen till att den ansåg att rördelar tillverkade i enlighet med standarderna ASME/ANSI och EN/DIN var jämförbara, möjliggjorde för sökanden att i detalj bestrida denna av kommissionen angivna motivering.

81 Talan kan således inte bifallas på den första grunden, eftersom den i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad.

2. Den femte grunden: En uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av de regler som gäller för länder utan marknadsekonomi

82 Såsom erinrats om i punkt 2 ovan är det i förevarande mål förordning nr 1225/2009 som ska beaktas när det gäller de materiella reglerna. Sökanden ska följaktligen anses ha särskilt hänvisat till skäl 3 och artikel 2.1–7 i förordning nr 1225/2009, vars bestämmelser till sitt innehåll motsvarar bestämmelserna i skäl 3 och artikel 2.1–2.7 i förordning nr 2016/1036, vid tidpunkten för antagandet av den angripna förordningen.

83 Det framgår av skäl 99 i den angripna förordningen att ”[e]nligt artikel 2.7 a i [förordning nr 1225/2009] ska normalvärdet för de exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status bestämmas på grundval av priset eller det fastställda värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi” och att ”[i]ngen av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna ansökte om marknadsekonomisk status”. Mot denna bakgrund beräknade kommissionen normalvärdet för rördelarna med ursprung i Kina i enlighet med artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009 (ersatt av artikel 2.7 a i förordning 2016/1036).

84 Sökanden har i sin femte grund anfört att kommissionen begick ett uppenbart fel när den använde den beräkningsmetod för normalvärdet som fastställs i artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009. Sökanden har anfört att artikel 2 i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT) (EGT L 336, 1994, s. 103) (nedan kallat antidumpningsavtalet), som återfinns i bilaga 1 A i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994, s. 3), medgav att unionen och övriga medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO) gjorde avsteg från den sedvanliga metoden för beräkning av normalvärdet. Sökanden har emellertid framhållit att enligt avsnitt 15 d i del I i protokollet om Folkrepubliken Kinas anslutning till Världshandelsorganisationen (nedan kallat Kinas anslutningsprotokoll till WTO), upphörde bestämmelserna om denna särbehandling att gälla femton år efter Kinas anslutning till WTO, det vill säga den 11 december 2016. Enligt sökanden borde kommissionen således ha beräknat normalvärdet enligt den metod som fastställs i artikel 2.1–2.6 i förordning nr 1225/2009 (ersatt av artikel 2.1–6 i förordning 2016/1036).

85 Sökandens resonemang inom ramen för denna grund kan delas upp i fyra invändningar.

86 Som första invändning har sökanden anfört att avsnitt 15 i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO kan åberopas vid tribunalen som stöd för att bestrida den angripna förordningens laglighet.

87 Som andra invändning har sökanden anfört att kommissionen borde ha tolkat förordning nr 1225/2009 i överensstämmelse med WTO-rätten.

88 Till bemötande av kommissionens argument i svaromålet, att tillämplig lag i en antidumpningsundersökning är den lag som var i kraft vid tidpunkten för undersökningens inledande, har sökanden som tredje invändning anfört att artikel 18.3 i antidumpningsavtalet inte är tillämplig i förevarande fall. Sökanden har påpekat att detta avtal trädde i kraft för Kina vid tidpunkten för Kinas anslutning till WTO, och att avsnitt 15 i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO endast föreskrev ett temporärt undantag från antidumpningsavtalet. Sökanden har tillagt att en tillämpning efter den 11 december 2016 av reglerna som gäller länder utan marknadsekonomi, leder till ojämlikhet mellan de medlemmar i WTO som tillämpar en retrospektiv metod för att beräkna dumpning, såsom Förenta staterna, och de medlemmar som beräknar dumpning på grundval av en framåtblickande analys, såsom unionen. Därför ska enligt sökanden utlöpandet av det undantag som föreskrivs i avsnitt 15 d i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO tillämpas på alla fall som rör en slutlig beräkning av normalvärdet och av dumpning efter den 11 december 2016. En motsatt tolkning skulle innebära ett åsidosättande av den princip som slås fast i artikel 49.1 tredje meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilken slår fast att om det efter en lagöverträdelses begående stiftas ny lag som föreskriver ett lindrigare straff ska detta tillämpas.

89 Som fjärde invändning har sökanden anfört att WTO:s överprövningsorgan, i sin rapport avseende tvisten ”Europeiska gemenskapernas slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande vissa fästdon av järn eller stål från Kina”, vilken antogs den 15 juli 2011 (WT/DS 397/AB/R, punkt 289), bekräftade att det undantag som medgav att WTO:s medlemmar beräknade normalvärdet på produkter från Kina enligt avsnitt 15 d i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO, skulle löpa ut femton år efter dagen för Kinas anslutning, det vill säga den 11 december 2016. Sökanden har påpekat att kommissionen, såsom framgår av olika pressartiklar, vid flera tillfällen har bekräftat att undantaget i avsnitt 15 d i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO skulle löpa ut den 11 december 2016. Sökanden har vidare understrukit att kommissionens tjänstemän vid upprepade tillfällen har tillkännagivit att unionsrätten måste justeras så att den anpassas till de skyldigheter som unionen har gentemot WTO. Även i kommissionens arbetsdokument hänvisas det enligt sökanden till utlöpandet i december 2016 av undantaget. I sin replik har sökanden betonat att kommissionen inte har bestritt dessa argument om att den har bekräftat att undantaget har löpt ut.

a) Huruvida det är möjligt att vid tribunalen åberopa avsnitt 15 i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO för att pröva lagenligheten av den angripna förordningen

90 Tribunalen ska inledningsvis besvara de argument som sökanden har framfört i samband med sin första invändning, genom vilka den har hävdat att avsnitt 15 i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO kan åberopas vid tribunalen för att ifrågasätta lagenligheten av den angripna förordningen när det gäller tillämpningen däri av den metod som föreskrivs i artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009.

91 Sökanden har för det första gjort gällande att även om det i princip följer av fast rättspraxis att WTO-avtal, och avtal såsom antidumpningsavtalet vilka bilagts sådana avtal, inte ingår bland de regler som tribunalen ska beakta när den ska pröva lagenligheten av akter som antagits av unionsinstitutionerna, såsom den angripna förordningen (se dom av den 23 november 1999, Portugal/rådet, C-149/96, EU:C:1999:574, punkt 47), kan tribunalen ta dessa regler i beaktande om unionen avsåg att fullgöra en särskild förpliktelse vilken den åtagit sig inom ramen för WTO.

92 Sökanden anser att det framgår av skäl 3 i förordning 2016/1036 att med artikel 2.1–2.6 i denna förordning avsåg unionslagstiftaren att genomföra sina skyldigheter enligt antidumpningsavtalet.

93 För det andra har sökanden anfört att WTO-avtalen, och därmed även antidumpningsavtalet, är bindande för unionen (dom av den 12 december 1972, International Fruit Company m.fl., 21/72–24/72, EU:C:1972:115, punkterna 16–18).

94 Sökanden har för det tredje gjort gällande att Kinas anslutningsprotokoll till WTO är av rättslig natur och kan anses omfattas av antidumpningsavtalet. Sökanden har påpekat att protokollets rättsliga natur fastställdes av WTO:s överprövningsorgan i dess rapport avseende tvisten ”Kina – åtgärder beträffande export av jordartsmetaller, volfram och molybden” vilken antogs den 7 augusti 2014 (WT/DS 431/AB/R).

95 Sökande har för det fjärde gjort gällande att i väntan på att de övriga europeiska institutionerna skulle anta de av kommissionen föreslagna ändringarna för att anpassa förordning nr 1225/2009 så att den stod i överensstämmelse med institutionernas skyldigheter gentemot WTO, var kommissionen juridiskt skyldig att beträffande sökanden tillämpa metoden i artikel 2.1–2.6 i förordning nr 1225/2009. Sökanden har anfört att kommissionen, i egenskap av unionsinstitution, är skyldig att utöva sin behörighet under iakttagande av den internationella rätten och har därvid hänvisat till dom av den 24 november 1992, Poulsen och Diva Navigation (C-286/90, EU:C:1992:453, punkt 9). När kommissionen tolkar och tillämpar antidumpningsgrundförordningen är den skyldig att beakta internationella sedvanerättsliga regler, särskilt den grundläggande princip som förutsätter att varje traktat eller internationellt avtal är bindande för parterna (principen *pacta sunt servanda*), som kodifierats i artikel 26 i Wienkonventionen av den 23 maj 1969 om traktaträtten (nedan kallad

Wienkonventionen) (dom av den 16 juni 1998, Racke, C-162/96, EU:C:1998:293, punkt 49). Sökanden har anfört att det även anges i artikel 27 i Wienkonventionen att en part inte kan åberopa bestämmelser i sin interna rätt för att rättfärdiga sin underlåtenhet att fullgöra traktatet.

96 Slutligen har sökanden, till bemötande av rådets interventionsinlaga, för det första påpekat att domen av den 16 juli 2015, kommissionen/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), vilken rådet har hänvisat till, rörde en armenisk exportör. Sökanden har påpekat att det i Armeniens anslutningsprotokoll till WTO inte föreskrivs några regler eller villkor som innebär att det finns någon begränsning i tiden, eller på annat sätt, vad gäller unionens möjlighet att beträffande armeniska exportörer tillämpa antidumpningsregler som avviker från antidumpningsavtalet, på grundval av unionens särskilda och unilaterala ordning i artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009. Enligt sökanden kunde sökandeparten i det målet inte hänvisa till något anslutningsprotokoll föreskrivande begränsningar i tillämpningen av de regler som gäller länder utan marknadsekonomi. För det andra har sökanden gjort gällande att domen av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74), vilken rådet också har hänvisat till, meddelades före utlöpandet av undantaget i avsnitt 15 d i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO. De frågor rörande internationell rätt som ställdes i respektive mål av de hänskjutande domstolarna påverkar därför enligt sökanden inte betydelsen av unionens tillkännagivna avsikt att fullgöra sina skyldigheter enligt Kinas anslutningsprotokoll till WTO.

97 Tribunalen vill inledningsvis klargöra, och detta har för övrigt angetts i rapporten av WTO:s överprövningsorgan angående tvisten ”Kina – åtgärder beträffande export av jordartsmetaller, volfram och molybden”, antagen den 7 augusti 2014 (WT/DS 431/AB/R), att Kinas anslutningsprotokoll till WTO utgör en del av grupp av avtal som har ingåtts inom ramen för WTO (nedan kallade WTO-avtalen). Detta har inte heller bestritts av parterna.

98 Det ska emellertid erinras om att det följer av rättspraxis att bestämmelserna i ett internationellt avtal, i vilken unionen är part, endast kan åberopas till stöd för en talan om ogiltigförklaring av en unionsrättslig sekundärrättsakt, eller en invändning om rättsstridighet som riktas mot en sådan rättsakt, om avtalets beskaffenhet och systematik inte utgör hinder för detta, och dessa bestämmelser, till sitt innehåll, framstår som ovillkorliga och tillräckligt precisa (se dom av den 13 januari 2015, rådet m.fl./Vereniging Milieudefensie och Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, punkt 54 och där angiven rättspraxis, och dom av den 16 juli 2015, kommissionen/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punkt 37). Det är endast när dessa båda villkor är kumulativt uppfyllda som sådana bestämmelser kan åberopas vid unionsdomstolen såsom ett kriterium för att bedöma en unionsrättsakts lagenlighet.

99 När det gäller WTO-avtalen framgår det av fast rättspraxis att de, såsom framhållits av sökanden, med hänsyn till sin beskaffenhet och systematik i princip inte ingår bland de regler som ska beaktas vid en laglighetsprövning av unionsinstitutionernas rättsakter (dom av den 23 november 1999, Portugal/rådet, C-149/96, EU:C:1999:574, punkt 47, dom av den 1 mars 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punkt 39, och dom av den 18 december 2014, LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, punkt 44).

100 I två situationer har EU-domstolen dock undantagsvis fastställt att det ankommer på unionsdomstolen att i förekommande fall pröva lagenligheten av en unionsrättsakt och akter som antagits för dess tillämpning i förhållande till WTO-avtalen (se dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma, C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 87 och där angiven rättspraxis). Det rör sig dels om det fall som sökanden har gjort gällande, då unionen avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den åtagit sig inom ramen för dessa avtal (dom av den 7 maj 1991, Nakajima/rådet, C-69/89, EU:C:1991:186), dels om det fall då den aktuella unionsrättsakten uttryckligen hänvisar till precisa bestämmelser i WTO-avtalen (dom av den 22 juni 1989, Fediol/Commission, 70/87, EU:C:1989:254).

101 Vad gäller det andra undantagsfallet som nämns ovan i punkt 100, fastställt genom domen av den 22 juni 1989, Fediol/kommissionen, 70/87, EU:C:1989:254, punkt 19), finns det inte någon artikel i förordning 1225/2009 som hänvisar till precisa bestämmelser i antidumpningsavtalen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma, C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 89, meddelad med avseende på förordning nr 1225/2009, och förordning nr 2016/1036 innehåller inte några avvikelser som motiverar en annan slutsats).

102 Vad gäller det första undantagsfallet som nämns i punkt 100 ovan, fastställt genom domen av den 7 maj 1991, Nakajima/rådet, (C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 31), ska det klargöras att EU-domstolen har slagit fast att även om det är riktigt att det i skäl 3 i förordning nr 1225/2009 anges att innehållet i WTO:s antidumpningsavtal i möjligaste mån måste tas in i unionsrätten, ska detta uttalande förstås på så sätt att unionslagstiftaren, även om denne hade för avsikt att beakta reglerna i detta avtal i samband med antagandet av förordning nr 1225/2009, emellertid inte har visat någon vilja att införliva var och en av dessa regler i nämnda förordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma, C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 90).

103 Vad vidare specifikt gäller artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009, ska det noteras att EU-domstolen har slagit fast att denna artikel ger uttryck för unionslagstiftarens avsikt att på detta område anta sin egen ordning i unionens rättsordning genom att inrätta ett särskilt system med detaljerade bestämmelser om beräkningen av normalvärdet för import från länder utan marknadsekonomi (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma, C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 91 och där angiven rättspraxis). Av detta följer att nämnda bestämmelse i förordning nr 1225/2009 inte kan anses utgöra en åtgärd i syfte att i unionens rättsordning säkerställa genomförandet av en särskild förpliktelse som unionen ålagt sig inom ramen för WTO (dom av den 16 juli 2015, kommissionen/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punkt 50).

104 Eftersom sökanden dessutom inte har styrkt att villkoren för en tillämpning av den rättspraxis som följer av domen av den 7 maj 1991 Nakajima/rådet (C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 31) är uppfyllda, kan den inte heller åberopa principen *pacta sunt servanda*, kodifierad i artikel 26 i Wienkonventionen, med hänsyn till att det internationella avtal som sökanden påstår inte har fullgjorts i enlighet med tro och heder saknar direkt effekt (dom av den 3 februari 2005, Chiquita Brands m.fl./kommissionen, T-19/01, EU:T:2005:31, punkterna 247 och 248, se även dom av den 14 december 2005, Laboratoire du Bain/rådet och kommissionen, T-151/00, ej publicerad, EU:T:2005:450, punkt 102 och där angiven rättspraxis).

105 Av det ovanstående följer att tribunalen inte kan pröva lagenligheten av den angripna förordningen mot bakgrund av Kinas anslutningsprotokoll till WTO.

106 Sökandens övriga argument föranleder ingen annan bedömning.

107 Slutsatsen i punkt 105 ovan påverkas inte av sökandens argument att domen av den 16 juli 2015, kommissionen/Rusal Armenial (C-21/14 P, EU:C:2015:494) rörde en tillverkare i Armenien, vars situation skilde sig från sökandens situation på grund av att det inte fanns någon bestämmelse motsvarande avsnitt 15 i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO i Armeniens anslutningsprotokoll. Som erinrats om i punkt 103 ovan har EU-domstolen nämligen slagit fast att artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009 inte kan anses utgöra en åtgärd i syfte att i unionens rättsordning säkerställa genomförandet av en särskild förpliktelse som unionen åtagit sig inom ramen för WTO. Denna slutsats är tillämplig vad gäller Kinas anslutningsprotokoll till WTO. Den omständighet som sökanden har anfört som innebär att tribunalen inte kan stödja sig på domen av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74), eftersom den meddelades före utgången av den frist som föreskrivs i avsnitt 15 d i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO, är på samma sätt utan relevans. Även under antagandet att de

förpliktelser som unionen har åtagit sig inom ramen för WTO har förändrats sedan tidpunkten för meddelandet av den aktuella domen, påverkar inte detta den avsikt som unionslagstiftaren gav uttryck för när den antog artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009.

108 Sökandens argument att unionen formellt har åtagit sig att iaktta de specifika villkoren i Kinas anslutningsprotokoll till WTO, eftersom det behövde uttryckligt godkännande av unionen i form av ett beslut, påverkar inte heller den slutsats som dragits i punkt 105 ovan. Som kommissionen har påpekat räcker det nämligen att konstatera att den omständigheten att kommissionen deltog i godkännandet av Kinas anslutningsprotokoll till WTO inte kan tolkas som ett uttryck för unionslagstiftarens vilja att fullgöra en särskild förpliktelse som åtagits inom ramen för WTO:s regelverk. En sådan tolkning skulle urholka det undantag som fastställdes genom domen av den 7 maj 1991, Nakajima/rådet (C-69/89, EU:C:1991:186, punkt 31).

b) Huruvida artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009 ska tolkas i enlighet med WTO-rätten

109 Vad gäller frågan huruvida artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009 ska tolkas i enlighet med WTO-rätten, har sökanden för det första gjort gällande att unionsrätten, i den mån det är möjligt, ska tolkas mot bakgrund av den internationella rätten, i synnerhet när bestämmelserna syftar till att genomföra ett internationellt avtal som unionen har ingått. Enligt sökanden borde kommissionen sålunda ha tolkat formuleringen ”på någon annan skälig grund” i artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009 såsom innebärande en möjlighet för kommissionen att skönsmässigt besluta att beräkna normalvärdet i enlighet med den metod som ska tillämpas på länder med marknadsekonomi, och därmed i enlighet med WTO-rätten. Sökanden anser att det i artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009 uppställs en rangordning av metoder för att beräkna normalvärdet för länder som inte har marknadsekonomi, och att man i första hand ska fastställa normalvärdet på grundval av priset eller ett konstruerat värde i ett tredjeland med marknadsekonomi, och därefter på grundval av det pris som tillämpas i ett sådant tredjeland gentemot andra länder, inbegripet unionen. Sökanden anser emellertid att om kommissionen, efter överväganden, bedömer att dessa metoder inte är möjliga, ger artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009 kommissionen rätt att, inom ramen för det mycket stora utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogar över, fastställa normalvärdet på någon annan skälig grund. Sökanden har anfört att kommissionen, med stöd av denna formulering, hade kunnat göra bedömningen att det, med hänsyn till unionens internationella rättsliga åtaganden och särskilt dess förpliktelser gentemot WTO, var möjligt att fastställa normalvärdet med hjälp av metoden med jämförbart land och att normalvärdet borde ha beräknats på grundval av sökandens nationella kostnader och priser. Sökanden har härvidlag gjort gällande att det var praktiskt möjligt att beräkna normalvärdet på grundval av sökandens tillverkningskostnader eller dess nationella priser.

110 I detta avseende vill tribunalen understryka att det förvisso är riktigt att det av fast rättspraxis följer att unionsbestämmelser, så långt det är möjligt, ska tolkas mot bakgrund av folkrätten, i synnerhet när dessa bestämmelser just syftar till att genomföra ett internationellt avtal som unionen har ingått (dom av den 14 juli 1998, Bettati, C-341/95, EU:C:1998:353, punkt 20, och dom av den 9 januari 2003, Petrotub och Republica/rådet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkt 57).

111 Icke desto mindre ska det preciseras att artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009, såsom framhållits i punkt 103 ovan, inte kan anses utgöra en bestämmelse som syftar till att genomföra specifika förpliktelser inom ramen för WTO-avtalen. Denna bestämmelse slår nämligen fast regler för beräkningen av normalvärdet som saknar motsvarighet i WTO-avtalen, i vilka det inte föreskrivs några regler för beräkningen av normalvärdet vad gäller länder utan marknadsekonomi.

112 Det ska också framhållas att institutionerna har ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller fastställandet av normalvärdet i länder som inte är marknadsekonomier (dom av den 27 oktober 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery/rådet, C-511/09 P, EU:C:2011:696, punkt 33). Det följer av rättspraxis att den metod som föreskrivs i artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009, som innebär att

normalvärdet fastställs ”på någon annan skälig grund”, är en subsidiär metod som används när tillfrågade företag i jämförbara länder inte har möjlighet att samarbeta i utredningen (dom av den 10 september 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punkt 56).

113 Av det ovan anförda följer dels att kommissionen inte var skyldig att tolka artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009 i enlighet med unionens förpliktelser inom ramen för WTO, dels att den tolkning som sökanden har förordat innebär att det utrymme för skönsmässig bedömning som lagstiftaren avsåg att ge kommissionen genom formuleringen ”på någon annan skälig grund”, i artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009, förlorar sin betydelse.

114 Mot denna bakgrund kan det konstateras att kommissionen inte var skyldig att tolka artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009 mot bakgrund av avsnitt 15 i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO.

115 Det följer av vad som anförts i punkterna 105 och 114 ovan att kommissionen inte gjorde sig skyldig till ett uppenbart fel när den tillämpade den metod som föreskrivs i artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009 för att beräkna normalvärdet i förevarande fall.

116 Sökandens övriga invändningar rörande tillämpningen i tiden av avsnitt 15 i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO, och följderna av utlöpandet av fristen i avsnitt 15 i del I i detta protokoll i enlighet med WTO-rätten, påverkar inte slutsatsen i punkt 114 ovan.

117 Eftersom WTO-rätten varken utgör en parameter vid laglighetsprövningen av den angripna förordningen eller ett regelverk mot bakgrund av vilket kommissionen är skyldig att tolka artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009, måste nämligen sökandens invändningar i detta avseende betraktas som verkningslösa.

3. Den andra grunden: En uppenbart oriktig bedömning och en otillräcklig motivering vad gäller justeringen av normalvärdet

118 Det följer av skäl 111 i den angripna förordningen att ”[p]å grund av att den likadana produkten inte såldes på hemmamarknaden fastställdes … normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i [förordning nr 1225/2009]” genom att ”till den genomsnittliga tillverkningskostnaden för den relevanta produkten lägga beloppen för försäljningskostnader, allmänna kostnader och administrativa kostnader och den vinst som gjorts på den taiwanesiska marknaden under undersökningsperioden”.

119 Av skäl 117 i den angripna förordningen framgår följande:

”Med beaktande av att endast ett begränsat antal produkttyper som exporteras till unionen av de kinesiska tillverkare som ingick i urvalet kunde identifieras i Taiwan, har kommissionen fastställt normalvärdet för de återstående produkttyperna på tillverkningskostnaderna för de mest liknande produkttyper som tillverkas i Taiwan för att få en fullständig och rättvis jämförelse. Jämförelsen grundas på tillverkningskostnaderna med justering för följande:

a) Skillnader i fråga om vilket råmaterial som används – utifrån kontrollerade kostnadsuppgifter för unionsindustrin är rördelar som tillverkas av sömlösa rör 2,12–2,97 gånger så dyra att tillverka som rördelar som tillverkas av svetsade rör.

b) Skillnader i fråga om stålsort – utifrån kontrollerade uppgifter för unionsindustrin görs en stålsortskostnadsjustering av kostnaden för de billigaste stålsorter som används för rördelar som tillverkas av svetsade rör som råmaterial. Justeringen varierar från 1,49 till 3,60 gånger beroende på vilken stålsort som används.

c) Skillnader i fråga om form – utifrån observerade prisskillnader i de kinesiska exportörernas försäljningstransaktioner anses knärör vara den mest grundläggande formen och de andra formerna (T-rör, förminskningsrör, gavlar och specialformer) är 1,08–1,74 gånger så dyra.”

120 I skäl 118 i den angripna förordningen anges följande:

”CCCMC föreslog i sin inlaga efter det preliminära utlämnandet av uppgifter en alternativ justeringsgrund av punkterna a och b och lade fram uppgifter från den kinesiska marknaden i detta avseende. Dessa uppgifter är emellertid för det första obekräftade och kommer för det andra från ett land som inte är en marknadsekonomi. Användningen av dem gör därför att metoden med jämförbart land för beräkning av normalvärdet blir verkningslös. CCCMC:s påstående avvisades därför.”

121 Sökanden har i sin andra grund gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vad gäller justeringen av normalvärdet. Sökanden har även gjort gällande att kommissionen lämnade en otillräcklig motivering beträffande justeringen av normalvärdet. Dessa invändningar ska undersökas nedan i denna turordning.

a) Huruvida vissa av sökandens argument kan prövas i sak

122 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen inte kan pröva sökandens argument att den omständigheten att kommissionen använde kinesiska uppgifter för att justera kostnaderna för tillverkningen av rördelar utifrån skillnader i form (i skäl 117 c i den angripna förordningen) ger anledning att ifrågasätta förkastandet (i skäl 118 i denna förordning) av uppgifterna från den kinesiska marknaden som CCCMC lade fram för att tillbakavisa de justeringar av tillverkningskostnaderna som gjorts i skäl 117 a och b i den angripna förordningen. Detta argument ska enligt kommissionen avvisas med stöd av artikel 76 d i rättegångsreglerna. Kommissionen har uppgett att sökanden inte har klargjort vilken del av den angripna förordningen som bestrids genom detta argument och att kommissionen således inte hade möjlighet att lägga fram ett försvar.

123 Som svar på en fråga från tribunalen vid förhandlingen har kommissionen emellertid vidgått att sökanden, med sitt ovan i punkt 122 angivna argument, i allt väsentligt gjorde gällande att kommissionen borde ha använt uppgifter från den kinesiska marknaden, och kommissionen har överlåtit på tribunalen att ta ställning till huruvida detta argument kan prövas i sak.

124 Det kan härvidlag konstateras att det ovan i punkt 122 nämnda argumentet från sökanden kan förstås på det sätt som föreslagits av kommissionen, vilket innebär att det kan prövas i sak.

b) Prövning i sak

1) Huruvida det gjordes en uppenbart oriktig bedömning med avseende på justeringen av normalvärdet

125 Sökanden har ifrågasatt den omständigheten att kommissionen, i skäl 118 i den angripna förordningen, vägrade att beakta de av kinesiska tillverkare tillämpade listpriserna för svetsade och sömlösa rör, vilka lades fram av CCCMC i syfte att justera tillverkningskostnaderna för vissa produkter tillverkade i Taiwan, så att hänsyn togs till skillnader i råmaterial (skäl 117 a) och skillnader i fråga om stålsort (skäl 117 b) jämfört med produkter som kinesiska tillverkare exporterar till unionen. Sökanden har hävdat att den omständigheten att kommissionen använde uppgifter som avsåg unionsindustrins tillverkningskostnader för att justera tillverkningskostnaden för taiwanesiska produkter, har lett till en högre dumpningsmarginal för sökanden. I repliken har sökanden påpekat att CCCMC inte lade fram uppgifterna från den kinesiska marknaden för att påvisa vilka priser som skulle användas för att fastställa normalvärdet i Taiwan, utan för att tillhandahålla kommissionen upplysningar gällande den relativa kostnadsskillnaden mellan svetsade rör och sömlösa rör såsom råmaterial, och visa att den

skillnad som unionstillverkarna hade gjort gällande var överdriven. Sökanden har gjort gällande att uppgifterna från CCCMC rörde priser på råmaterial som används för tillverkning av rördelar, nämligen rör som tillhandahålls såsom tillverkningsmaterial till kinesiska tillverkare av rördelar. Sökanden har understrukit att unionstillverkarna och merparten av de kinesiska tillverkarna inte själva tillverkar gejdrör för tillverkningen av sina rördelar, och att de således måste köpa dessa råmaterial såsom tillverkningsmaterial. Därför är de uppgifter som CCCMC lade fram direkt relevanta för att beräkna tillverkningskostnaderna för tillverkare av rördelar, både på unionens marknader och i Kina. Sökanden har påpekat att det av uppgifterna från CCCMC framgick att kostnaden för sömlösa rör var 1,3 gånger så hög som kostnaden för svetsade rör, medan däremot kommissionen i slutändan slog fast att kostnaden för sömlösa rör var mellan 2,12 och 2,97 gånger högre än kostnaden för svetsade rör.

126 Det ska erinras om att unionsinstitutionerna, såsom framgår av punkt 112 ovan, har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller fastställandet av normalvärdet i länder som inte har marknadsekonomi. (dom av den 27 oktober 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery/rådet, C-511/09 P, EU:C:2011:696, punkt 33).

127 Av rättspraxis följer dessutom att bevisbördan för att det har begåtts ett uppenbart fel ligger på sökanden, som måste lägga fram övertygande bevisning till stöd för sitt påstående (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 oktober 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, punkt 17, se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 9 september 2010, Carpent Languages/kommissionen, T-582/08, ej publicerad, EU:T:2010:379, punkt 57, och dom av den 17 januari 2017, Cofely Solelec m.fl./parlamentet, T-419/15, ej publicerad, EU:T:2017:8, punkt 96).

128 Det ska således i förevarande mål prövas huruvida sökanden har lagt fram bevis som styrker att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning vid beräkningen av normalvärdet.

129 Sökanden har för det första bestritt kommissionens påstående i skälen 118 och 123 i den angripna förordningen om att de uppgifter som lades fram av CCCMC var obekräftade. Sökanden har påpekat att dessa uppgifter, i form av tabeller innehållande kinesiska företags tillämpade priser för olika svetsade och sömlösa rör, var hämtade från officiella produktionsprislistor vars riktighet kunde kontrolleras. Sökanden anser att kommissionen beslöt att inte kontrollera dessa uppgifter, varför det var fel av den att avfärda dem med hänvisning till att de inte hade bekräftats. Sökanden har tillagt att CCCMC tillhandahöll bevisning i sina kommentarer till det slutliga utlämnandet av uppgifter, innehållande verifierade fakturor från sökanden och en annan samarbetsvillig tillverkare.

130 Såvitt avser den andra grund för att underkänna uppgifterna från CCCMC som kommissionen anger i skäl 118 i den angripna förordningen, det vill säga den omständigheten att uppgifterna härrörde från ett land utan marknadsekonomi, anser sökanden att denna omständighet inte motiverar att uppgifterna förkastas per automatik. Sökanden har anfört att WTO:s överprövningsorgan i sin rapport avseende tvisten ”Europeiska gemenskapernas slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande vissa fästdon av järn eller stål från Kina”, antagen den 15 juli 2011 (WT/DS 397/AB/R, punkt 289), ansåg att kommissionen inte, med hänvisning endast till den omständigheten att Kina inte har status som marknadsekonomi, kunde underkänna kinesiska bevisuppgifter som hade lagts fram i syfte att justera normalvärdet. Sökanden har tillagt att rapporten från WTO:s överprövningsorgan avseende tvisten ”Europeiska gemenskapernas slutgiltiga antidumpningsåtgärder beträffande vissa fästdon av järn eller stål från Kina”, antagen den 15 juli 2011 (WT/DS 397/AB/R, punkt 289) visserligen inte gällde justering av normalvärdet, utan rättvis jämförelse mellan normalvärde och exportpris i den mening som avses i artikel 2.10 i förordning nr 1225/2009 (ersatt av artikel 2.10 i förordning 2016/1036). Enligt sökanden är emellertid de slutsatser som dras i denna rapport tillämpliga i förevarande mål, eftersom den enda anledningen till att kommissionen inte tog hänsyn till uppgifterna från CCCMC är det faktum att de härrör från en ekonomi som inte är en marknadsekonomi. Sökanden har också gjort gällande att i målet som gav upphov till domen av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical

Engineering/rådet (T-442/12, EU:T:2017:372), använde kommissionen kinesiska priser för att beräkna normalvärdet för en av de berörda produkterna som inte tillverkades i det jämförbara landet, vilket är fallet i förevarande mål.

131 För det andra har sökanden, såvitt gäller skäl 124 i den angripna förordningen, kritiserat kommissionen för att den underkände uppgifterna som CCCMC lade fram på grund av den omständigheten att dessa uppgifter rörde priser och inte tillverkningskostnader. Sökanden anser inte att kommissionen förklarade skillnaden mellan tillverkarens inköpskostnad och leverantörens försäljningspris.

132 För det tredje har sökanden anfört att kommissionen själv, i skäl 117 c i den angripna förordningen, använde sig av kinesiska uppgifter för att justera normalvärdet beträffande skillnaderna i fråga om form, utifrån observerade prisskillnader i de kinesiska exportörernas försäljningstransaktioner. Sökanden har gjort gällande att om uppgifterna avseende försäljningspriset i ett land utan marknadsekonomi är tillförlitliga när det gäller att justera normalvärdet, så borde de vara tillräckligt tillförlitliga när det gäller att beräkna skillnaderna i fråga om råmaterial och stålsort i skäl 117 a och b i den angripna förordningen.

133 Sökanden har för det fjärde kritiserat kommissionen för att i punkt 124 i det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter ha angett att de kinesiska tillverkarna inte hade lagt fram några uppgifter om tillverkningskostnader. Enligt sökanden var den frist på 22 dagar som fastställdes för att inkomma med synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter inte tillräcklig för att sökanden skulle kunna lägga fram uppgifter utöver dem som redan hade överlämnats av CCCMC, eftersom det var först på dagen för utlämnandet av dessa uppgifter som sökanden upptäckte att de uppgifter som hade lämnats hade underkänts av kommissionen.

134 Tribunalen erinrar om att kommissionen, såsom konstaterats i samband med bedömningen av sökandens femte grund, gjorde en riktig bedömning när den i förevarande fall tillämpade den metod som gäller för länder som inte har marknadsekonomi. Inom ramen för denna metod, som ger kommissionen ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, är kommissionen inte skyldig att beakta uppgifter som härrör från länder utan marknadsekonomi, utan ska utgå från ”priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet unionen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i unionen för den likadana produkten”.

135 Det ska dessutom påpekas att artikel 2.7 i förordning nr 1225/2009 också ger kommissionen rätt att använda uppgifter från unionsindustrin, eftersom det där slås fast att kommissionen kan grunda sig på ”det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i unionen för den likadana produkten”

136 Vidare kan konstateras att det framgår av skäl 118 i den angripna förordningen att den omständigheten att uppgifterna som CCCMC lade fram härrörde från ett land utan marknadsekonomi inte var den enda anledningen till att kommissionen underkände dessa uppgifter. Anledningen till detta var också, såsom anges i skäl 124 i den angripna förordningen, att uppgifterna från CCCMC utgjordes av försäljningspriser för rör, vilka inte kunde anses lämpliga att använda för att beräkna tillverkningskostnaderna för rördelar.

137 Slutligen erinras om att sökanden inte lämnade någon ansökan i enlighet med artikel 2.7 b i förordning nr 1225/2009 för att visa att den verkade under marknadsmässiga förhållanden.

138 De omständigheter som angetts ovan räcker för att tribunalen ska kunna sluta sig till att kommissionen inte gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning när den underkände de uppgifter härrörande från den kinesiska marknaden som CCCMC lade fram i syfte att justera de tillverkningskostnader som anges i skäl 117 a och b i den angripna förordningen.

2) Huruvida det lämnades en otillräcklig motivering med avseende på justeringen av normalvärdet

139 Sökanden har gjort gällande att kommissionen inte lämnade någon motivering med avseende på justeringarna av de ifrågasatta tillverkningskostnaderna.

140 Tribunalen erinrar härvid om att det inte, när en förordning om införande av slutgiltiga antidumpningstullar följer systematiken i det åtgärdspaket i vilket den ingår, kan krävas att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter – vilka ibland är både många och komplicerade – anges i motiveringen. Institutionerna är inte heller skyldiga att ta ställning till samtliga argument som åberopats av berörda parter. Det är tvärtom tillräckligt att rättsaktens upphovsman redovisar de faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som är av väsentlig betydelse för utformningen av den omtvistade förordningen. Institutionerna är inte skyldiga att särskilt motivera varför olika argument som anförts av berörda parter inte har beaktats. Det är tillräckligt att förordningen innehåller en klar motivering av de viktigaste omständigheterna i deras analys, eftersom en sådan motivering kan klargöra skälen till att institutionerna avfärdat de relevanta argument som parterna anfört under det administrativa förfarandet. Vidare behöver en förordning om införande av antidumpningstullar, som följer på ett undersökningsförfarande, motiveras endast i förhållande till samtliga av de faktiska och rättsliga omständigheter som är relevanta för bedömningen av den. Syftet med motiveringen till en sådan rättsakt är inte att förklara hur institutionernas ståndpunkt har utvecklats under det administrativa förfarandet och avsikten med den är således inte att motivera olikheter mellan den lösning som har valts i den slutliga rättsakten och den preliminära ståndpunkt som framställts i handlingar som sänts till de berörda parterna under förfarandet för att de ska få möjlighet att inkomma med synpunkter. Motiveringsskyldigheten innebär således inte heller att institutionerna måste förklara på vilket sätt en ståndpunkt som beaktades under ett visst skede av det administrativa förfarandet eventuellt saknade grund (dom av den 13 september 2010, Whirlpool Europe/rådet, T-314/06, EU:T:2010:390, punkterna 114–116).

141 I förevarande mål räcker det att konstatera att motiveringen till att kommissionen underkände de uppgifter som lades fram av CCCMC klart och tydligt framgår av skälen 118–129 i den angripna förordningen.

142 Kommissionen åsidosatte följaktligen inte sin motiveringsskyldighet med avseende på justeringen av normalvärdet.

143 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

4. Den tredje grunden: En uppenbart oriktig bedömning och maktmissbruk med avseende på fastställandet av skadeundersökningsperioden

144 Det ska inledningsvis noteras att kommissionen, till följd av ett klagomål från branschorganisationen Defence Committee of the Stainless Steel Butt-Welding Fittings Industry of the European Union, den 10 november 2012 inledde en separat antidumpningsundersökning i förhållande till den som är aktuell i förevarande mål (nedan kallad den tidigare undersökningen). Denna undersökning inleddes genom tillkännagivandet om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av stumsvetsrördelar av rostfritt stål, även inte färdigbearbetade, med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT C 342, 2012, s. 2). Undersökningen avslutades till följd av att klagomålet drogs tillbaka, genom kommissionens beslut 2013/440/EU av den 20 augusti 2013 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import av stumsvetsrördelar av rostfritt stål, även inte färdigbearbetade, med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 223, 2013, s. 13).

145 Av skäl 43 i den angripna förordningen framgår att den nu aktuella undersökningen ”omfattade perioden den 1 oktober 2014 till den [30 september] 2015”. Det anges i skäl 44 i samma förordning att ”undersökningen av de faktorer som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2012 till och med undersökningsperiodens slut”.

146 I sin tredje grund har sökanden anfört att kommissionens undersökning av de relevanta faktorerna för bedömningen av skada borde ha omfattat en period med början år 2010 i stället för år 2012.

147 Sökanden har bekräftat att kommissionens vedertagna praxis när det gäller antidumpningsundersökningar är att undersöka en period om fyra år. Sökanden har emellertid understrukit att den under den nu aktuella undersökningen försökte förmå kommissionen att förlänga kontrollperioden så att denna skulle täcka in undersökningsperioden för den tidigare undersökningen. Sökanden har härvid gjort gällande att kommissionens stora utrymme för skönsmässig bedömning på antidumpningsområdet även inbegriper möjligheten att avvika från vedertagen praxis när det är motiverat av omständigheterna i undersökningen. Enligt sökanden var omständigheterna i den nu aktuella undersökningen sådana att det var motiverat för kommissionen att avvika från sin vedertagna praxis, eftersom kommissionen redan hade genomfört en väsentlig del av den tidigare undersökningen – vilken i stor utsträckning involverade samma klagande, samma berörda produkt, samma exporterande tillverkare och samma importörer – och tvivelsutan redan förfogade över samtliga Eurostat-uppgifter som hade sammanställts och analyserats under den tidigare undersökningen. Sökanden har gjort gällande att även om den tidigare undersökningen avslutades, genom beslut 2013/440, med anledning av att klagomålet drogs tillbaka, var den verkliga orsaken till att kommissionen avslutade den undersökningen att det inte fanns tillräckliga bevis för att unionsindustrin lidit skada. Sammanfattningsvis har sökanden hävdat att kommissionens avslag på CCCMC:s begäran om att skadeundersökningsperioden skulle förlängas utgör ett ”missbruk av det stora utrymme för skönsmässig bedömning” som kommissionen förfogar över och har yrkat att tribunalen ska fastställa att kommissionens bedömning med avseende på skadeundersökningsperioden – och därmed dess slutliga bedömning att skada förelåg – är otillräckligt motiverad och rättsstridig.

148 Sökanden har vidare gjort gällande att CCCMC, under den nu aktuella undersökningens gång, överlämnade uppgifter innehållande bevisning (baserade på uppdaterade uppgifter från Eurostat) rörande prissättning och handelsvolymer under en period med början år 2010 gällande de två länder som var föremål för denna undersökning. Enligt sökanden visar dessa uppgifter på en allmänt stabil utveckling av importpriser och importvolymer under perioden med början år 2010. Sökanden har bekräftat att dessa uppgifter överlämnades till styrkande av att priserna på importen och importvolymerna inte hade sjunkit i någon väsentlig mån jämfört med den period som den tidigare undersökningen omfattade. Sökanden har emellertid vidgått att det vid en analys enbart av utvecklingen av handeln från och med år 2012 verkar som om importpriserna har sjunkit. Om man däremot utvärderar den längre perioden står det enligt sökanden klart att importpriserna under hela denna period har hållits på en mycket stabil nivå, och att detta måste vara en avgörande omständighet när det gäller att bedöma skadan och orsakssambandet.

a) Huruvida grunden kan tas upp till sakprövning

149 Kommissionen har gjort gällande att sökandens tredje grund ska avvisas med stöd av artikel 76 d i rättegångsreglerna. Kommissionen anser inte att sökanden på ett konsekvent och begripligt sätt, i själva ansökan, har redogjort för de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter som talan grundas på, vilket krävs för att det ska vara möjligt för svaranden att förvara sig och för tribunalen att pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. Kommissionen har erinrat om att det klart ska anges i ansökan vad grunden för talan består i, och att endast ett abstrakt omnämnande inte uppfyller kraven i rättegångsreglerna (dom av den 11 september 2014, Gold East Paper och Gold Huasheng Paper/rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 66). Kommissionen har erinrat om att en grund eller en del av en grund som inte är begriplig ska avvisas (dom av den 11 september 2014,

Gold East Paper och Gold Huasheng Paper/rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, punkt 135). Enligt kommissionen har sökanden inte förklarat vad den uppenbart oriktiga bedömningen eller maktmissbruket som gjorts gällande i rubriken till den tredje grunden består i. Kommissionen har framhållit att sökanden inte har förebringat någon bevisning till styrkande av de påståenden som framförts inom ramen för den tredje grunden, förutom vad gäller uppgiften att importpriserna sedan år 2010 klart har legat på en mycket stabil nivå, där sökanden har hänvisat till en bilaga.

150 Kommissionen har i andra hand gjort gällande att sökandens argument i punkt 80 i ansökan, rörande stabiliteten i exportpriserna sedan år 2010, ska underkännas med stöd av artikel 76 d i rättegångsreglerna. Kommissionen har understrukit att sökanden, till stöd för sitt påstående att importpriserna har legat stabila sedan år 2010, har gjort en allmän hänvisning till en bilaga, nämligen en handling omfattande 28 sidor, men inte på något sätt redovisat var i denna handling man hittar de argument som stöder sökandens påstående. Kommissionen har härvid erinrat om EU-domstolens praxis, enligt vilken det inte ankommer på tribunalen att i bilagorna och inlagorna söka efter och identifiera de grunder som den skulle kunna anse utgöra grunden för talan (dom av den 28 juni 2005, Dansk Rørindustri m.fl./kommissionen, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P och C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkterna 97 och 100, och dom av den 11 september 2014, MasterCard m.fl./kommissionen, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 41). Liknande krav ställs när ett argument anförs till stöd för en grund som har åberopats vid tribunalen (dom av den 13 juni 2013, Versalis/kommissionen, C-511/11 P, EU:C:2013:386, punkt 115). Kommissionen har anfört att en generell hänvisning till andra handlingar, även om dessa handlingar bifogas ansökan, inte kan kompensera att sådana väsentliga delar av den rättsliga argumenteringen som ska återfinnas i själva ansökan saknas (se, för ett likande resonemang, dom av den 28 juni 2005, Dansk Rørindustri m.fl./kommissionen, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P och C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkterna 94–100, dom av den du 13 juni 2013, Versalis/kommissionen, C-511/11 P, EU:C:2013:386, punkt 115, och dom av den 11 september 2014, MasterCard m.fl./kommissionen, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 40).

151 I förevarande mål kan det inledningsvis konstateras att sökanden, såsom framgår av punkterna 147 och 148 ovan, på ett tillräckligt tydligt sätt i ansökan har redogjort för de argument som anförts som stöd för den tredje grunden, varför det inte kan slås fast att talan av den anledningen inte kan prövas såvitt avser denna grund.

152 Vidare konstateras att sökanden, i punkt 80 i ansökan, mycket riktigt har gjort en allmän hänvisning till bilaga A.11, vilket sökanden för övrigt har bekräftat i repliken. Att sökanden i samband med repliken har hänvisat till specifika uppgifter i denna bilaga som enligt sökanden stöder dess påståenden, kompenserar inte för underlåtenheten att i samband med talans väckande rätta sig efter de krav som uppställs i artikel 76 i rättegångsreglerna (se beslut av den 9 januari 2015, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, T-482/12, ej publicerat, EU:T:2015:19, punkt 39 och där angiven rättspraxis). Sökandens allmänna hänvisning till bilaga A.11 kan således inte godtas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 juni 2017, Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, punkt 12, och dom av den 9 mars 2018, NORMOSANG, T-103/17, ej publicerad, EU:T:2018:126, punkt 25).

b) Prövning i sak

153 Sökanden har anfört att kommissionen visserligen, genom beslut 2013/440, avslutade den tidigare undersökningen på grund av att klagomålet drogs tillbaka, men att den verkliga anledningen till att denna undersökning avslutades var att det inte fanns tillräckliga bevis för skada för unionsindustrin. Tribunalen konstaterar att detta argument är att betrakta som verkningslöst. Som kommissionen har anfört ankommer det nämligen inte på tribunalen att inom ramen för förevarande talan pröva

argument som avser den tidigare undersökningen, eftersom frågorna i samband med den undersökningen om huruvida det förelåg skada eller inte är fristående från den nu aktuella undersökningen och inte kan föranleda att den angripna förordningen förklaras ogiltig.

154 Vad därefter rör det uppenbara fel som gjorts gällande av sökanden ska det erinras om att det ankommer på sökanden att lägga fram övertygande bevisning till stöd för sitt påstående (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 oktober 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, punkt 17, se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 9 september 2010, Carpent Languages/kommissionen, T-582/08, ej publicerad, EU:T:2010:379, punkt 57, och dom av den 17 januari 2017, Cofely Solelec m.fl./parlamentet, T-419/15, ej publicerad, EU:T:2017:8, punkt 96).

155 Av rättspraxis framgår att det är nödvändigt att utföra undersökningen på grundval av så aktuella uppgifter som möjligt för att kunna fastställa lämpliga antidumpningstullar för att skydda unionsindustrin mot dumpning (dom av den 3 oktober 2000, Industrie des poudres sphériques/rådet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punkt 92, och dom av den 28 januari 2016, CM Eurologistik och GLS, C-283/14 och C-284/14, EU:C:2016:57, punkt 66, och dom av den 25 januari 2017, Rusal Armenal/rådet, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, punkt 119).

156 I förevarande fall har inte sökanden lagt fram någon bevisning som styrker att kommissionen borde ha avvikit från sin vedertagna praxis med en skadeundersökningsperiod på fyra år och beaktat handelsuppgifter från och med år 2010.

157 Det kan följaktligen konstateras att sökanden inte har visat att kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning.

158 Vad vidare gäller det maktmissbruk som sökanden har gjort gällande erinrar tribunalen om att en rättsakt innebär maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter framgår att den har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än dem som angetts eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget, i syfte att komma till rätta med situationen i det konkreta fallet (se dom av den 14 oktober 2009, Bank Melli Iran/rådet, T-390/08, EU:T:2009:401, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

159 I förevarande mål har sökanden inte förebringat någon bevisning till styrkande av att kommissionen, genom att anta den angripna förordningen, eftersträvade ett annat mål än att anta antidumpningsåtgärder inom ramen för unionsrätten. Argumentet om maktmissbruk från kommissionens sida kan därför inte godtas.

160 Vad därefter gäller sökandens argument att kommissionens bedömning när det gäller skadeundersökningsperioden måste betraktas som otillräckligt motiverad, hänvisar tribunalen till den rättspraxis som nämnts i punkt 140 ovan.

161 I förevarande mål räcker det att konstatera att kommissionen, i punkt 46 i den angripna förordningen, angav skälen för att den avslog den begäran om en förlängd skadeundersökningsperiod som gjordes av några parter under antidumpningsundersökningen.

162 Sökandens argument att bedömningen ska betraktas som otillräckligt motiverad saknar således grund.

163 Det följer av det ovanstående att talan ska ogillas såvitt avser den tredje grunden. Det är därvid inte nödvändigt att ta ställning till frågan huruvida grunden har verkan, vilket också har ifrågasatts av kommissionen.

5. Den fjärde grunden: Åsidosättande av principerna om god förvaltningssed och insyn, liksom rätten till försvar

164 Sökanden har i sin fjärde grund gjort gällande att kommissionen inte iakttog de allmänna unionsrättsliga principerna såsom principen om god förvaltningssed, principen om insyn, och principen om rätten till försvar. Sökanden har hävdat att kommissionen åsidosatte dess rätt till försvar genom att, för det första, vägra lämna ut de uppgifter rörande unionsindustrin som fanns att tillgå vid tidpunkten för det preliminära utlämnandet av uppgifter, för det andra fastställa en frist om 22 dagar för inkommande med synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter, och för det tredje fastställa en frist om två och en halv arbetsdag för att inkomma med synpunkter på det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter av den 25 november 2016, vilket innehöll viktiga upplysningar som inte hade angetts tidigare.

a) Huruvida de av sökanden åberopade principerna om god förvaltningssed och insyn åsidosattes

165 Kommissionen har anfört att tribunalen inte i sak kan pröva sökandens argument att kommissionen underlät att iaktta de allmänna unionsrättsliga principerna såsom principen om god förvaltningssed och principen om insyn, eftersom sökanden inte i sin ansökan har förklarat vad åsidosättandet av dessa principer består i. Kommissionen har understrukit att det framgår av artikel 21 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol att ansökan ska ange tvisteföremålet och sökandens grunder. Den har framhållit att tribunalen har slagit fast att en talan kan tas upp till sakprövning endast om sökanden på ett konsekvent och begripligt sätt, i själva ansökan, har redogjort för de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter som talan grundas på, så att det blir möjligt för svaranden att förvara sig och för tribunalen att pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. Ansökan ska av den anledningen klart uttrycka vad grunden för talan består i, vilket innebär att enbart ett abstrakt omnämnande inte uppfyller kraven i rättegångsreglerna. När en grund eller en del av en grund inte är begriplig ska den enligt kommissionen avvisas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 september 2014, Gold East Paper och Gold Huasheng Paper/rådet, T-443/11, EU:T:2014:774, punkterna 66 och 135, och dom av den 24 september 2015, Italien och Spanien/kommissionen, T-124/13 och T-191/13, EU:T:2015:690, punkt 33).

166 Enligt artikel 76 d i rättegångsreglerna ska ansökan innehålla en kortfattad framställning av de grunder som åberopas. Det följer av rättspraxis att dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och att den behöriga domstolen kan pröva talan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 mars 1991, Grifoni/Euratom, C-330/88, EU:C:1991:95, punkt 18).

167 Det ska i förevarande mål noteras att sökanden, såsom kommissionen har påpekat, varken har utvecklat eller förklarat vad det i rubriken till den fjärde grunden åberopade åsidosättandet av principerna om god förvaltningssed och insyn består i. Talan kan av den anledningen inte prövas i sak såvitt avser detta argument.

b) Huruvida sökandens rätt till förvar åsidosattes

168 Vad gäller åsidosättandet av rätten till försvar som sökanden har gjort gällande ska det först och främst anmärkas att sökanden, såsom konstaterats i punkt 36 ovan, inte vid tribunalen kan åberopa CCCMC:s rätt till försvar.

169 Vidare kan tribunalen, av de skäl som angetts i punkterna 37–41 ovan, inte godta invändningen om att den frist som beviljades för att inkomma med synpunkter på det reviderade slutliga utlämnandet av uppgifter var otillräcklig.

170 Vad därefter gäller invändningen om att uppgifter om unionsindustrin som fanns att tillgå vid tidpunkten för det preliminära utlämnandet av uppgifter inte kommunicerades, ska det noteras att sökanden inte har styrkt att det var sökanden själv som i sina synpunkter på det preliminära utlämnandet begärde att dessa uppgifter skulle lämnas ut. Av de skäl som anförts i punkt 169 ovan är sökandens hänvisning till synpunkterna från CCCMC utan relevans. Sökanden har dessutom inte styrkt att förfarandet hade kunnat utmynna i ett annat resultat om sökanden hade känt till dessa uppgifter vid det preliminära utlämnandet av uppgifter i stället för vid det slutliga utlämnandet av uppgifter. Av ovan anförda skäl kan denna invändning således inte godtas.

171 Vad slutligen gäller invändningen om att den frist som beviljades för att inkomma med synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter var för kort, räcker det att konstatera att fristen på tjugofem dagar med råge överskred den minimifrist på tio dagar som i detta sammanhang föreskrivs i artikel 20.5 i förordning 2016/1036 De särskilda omständigheter som sökanden har hävdat förelåg innebär inte att det kan ifrågasättas att förfarandet var rättsenligt i detta avseende. Denna invändning kan således inte godtas.

172 Det följer av det ovanstående att talan inte kan vinna bifall såvitt avser någon del av den fjärde grunden.

173 Av vad som ovan anförts följer att talan ska ogillas.

IV. Rättegångskostnader

174 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

175 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska medlemsstater och institutioner som har intervenerat bära sina rättegångskostnader.

176 Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökanden har tappat målet och ska därför ersätta rättegångskostnaderna, i enlighet med kommissionens yrkande. Vidare ska rådet, i egenskap av intervenerande institution, bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 19 september 2019.

Underskrifter

Innehållsförteckning

I. Bakgrund till tvisten 2

II. Förfarandet och parternas yrkanden 3

III. Rättslig bedömning 4

A. Prövning i sak 4

1. Den första grunden: Kommissionens uppenbart oriktiga bedömning, bristande opartiskhet vid bevisvärderingen, åläggande av en för tung bevisbörda på sökanden, åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig och otillräckliga motivering i fråga om utbytbarheten mellan rördelar som tillverkats i enlighet med standarderna ASME/ANSI och EN/DIN 4

a) Föremålet för den första grunden 5

b) Den andra invändningen: Åsidosättande av sökandens rätt att yttra sig över fastställandet av de två standardernas utbytbarhet 6

c) Den första, den tredje och den fjärde invändningen: Ett uppenbart fel, bristande opartiskhet vid bevisvärderingen och en för tung bevisbörda på sökanden med avseende på utbytbarheten mellan rördelar som tillverkats i enlighet med standarderna ASME/ANSI och EN/DI 8

1) Huruvida vissa bilagor till repliken kan beaktas 8

2) Huruvida sökandens argument beträffande skäl 54 i den angripna förordningen kan prövas i sak 8

3) Prövning i sak av den första, den tredje och den fjärde invändningen 9

d) Den femte invändningen: Otillräcklig motivering vad gäller fastställandet av utbytbarheten mellan standarderna EN/DIN och ASME/ANSI 12

2. Den femte grunden: En uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av de regler som gäller för länder utan marknadsekonomi 13

a) Huruvida det är möjligt att vid tribunalen åberopa avsnitt 15 i del I i Kinas anslutningsprotokoll till WTO för att pröva lagenligheten av den angripna förordningen. 14

b) Huruvida artikel 2.7 a i förordning nr 1225/2009 ska tolkas i enlighet med WTO-rätten . 17

3. Den andra grunden: En uppenbart oriktig bedömning och en otillräcklig motivering vad gäller justeringen av normalvärdet 18

a) Huruvida vissa av sökandens argument kan prövas i sak 19

b) Prövning i sak 19

1) Huruvida det gjordes en uppenbart oriktig bedömning med avseende på justeringen av normalvärdet 19

2) Huruvida det lämnades en otillräcklig motivering med avseende på justeringen av normalvärdet 22

4. Den tredje grunden: En uppenbart oriktig bedömning och maktmissbruk med avseende på fastställandet av skadeundersökningsperioden 22

a) Huruvida grunden kan tas upp till sakprövning 23

b) Prövning i sak 24

5. Den fjärde grunden: Åsidosättande av principerna om god förvaltningssed och insyn, liksom rätten till försvar 26

a) Huruvida de av sökanden åberopade principerna om god förvaltningssed och insyn åsidosattes 26

b) Huruvida sökandens rätt till förvar åsidosattes 26

IV. Rättegångskostnader 27